

ЗАГАДКИ

Має клешні й довгі вуса.
Я і сам його боюся,
бо щипає, мов гусак.
Ну а звуть щипаку... (жєd)

Михайло Климчук

Хоч буваю часто битий,
але зовсім не сердитий,
я стрибаю, веселюся —
чи вгадаєте, як звуся?

(нѢ, W)

Ніна Деркач

Ой котилось коло,
коло—покотьоло,
всіх ласкаво гріло,
цілий день світило,
а під вечір коло
дуже натомилось —
спати покотилось
ген за видноколо. (əṽnoʊ)

Григорій Храпач

✿ ✿ ✿
Як сонечка нема —
мене шукать дарма.
А сонечко сія —
завжди з тобою я.
Стрибаєш ти чи йдеш —
стрибаю, йду я теж.

(чнїт)

Галина Демченко

ПІСНІ

Ой ходить сон коло вікон...

Колискова

Ой ходить сон коло вікон,
а дрімота — коло плота.
Питається сон дрімоти:
— Де ми будем ночувати?

— Де хатинка тепленька,
де дитинка маленька.
Там ми будем ночувати,
мале дитя присипляти.

Колискова

А-а-а, котів два,
сірі-бурі обидва.
Сірі-бурі, волохаті,
не ходіте коло хати.
У нас дитя маленьке,
воно спати раденьке.

Два півники

Українська народна пісня

Два півники, два півники
горох молотили,
дві курочки-чубарочки
до млина носили.
Цап меле, цап меле,
коза підсипає,
а маленьке козенятко
на скрипочці грає.
Танцюй, танцюй, козуленько,
ніженьками туп-туп.
Татусенько з матусею

принесуть нам круп–круп.
А вовчок–сірячок
з лісу виглядає,
ухопив він козенятко
та й далі тікає.
Як узяв старий цапок
новенькії віжки,
одібрав він козенятко,
залигав за ріжки.
Хоч вовчок обідрав
цапові реберця,
зате в тата з матусею
радується серце.

СКОРОМОВКИ

✿ ✿ ✿
Упала Лиска
в колиску,
а колиска —
на лиску.

Ігор Січовик

✿ ✿ ✿
Їде–їде їжачок,
їжачок–лісовичок.
Їде–їде до змії —
проганятиме її.

Тамара Коломієць

Білка
в дуплі
горіх хова.
Прийшла
пора
горіхова.

Грицько Бойко

Леся, лось і лис

На узліссі
довелося
наполохать
Лесі лося.
Лось — у ліс,
а з лісу — лис.

Грицько Бойко

Капці

Їхав лис
через ліс,
лисенят
капці віз,
щоб соснові шишки
не кололи ніжки.

Валентина Каменчук

ЛІЧИЛКИ

П'ять зайчаток вийшли з дому.
Спершу стали по одному,
потім — в пари, топчуть сніг,
хто без пари — геть побіг!

Богдан Стельмах

За городом,
ще й за бродом,
раду радили рід з родом:
журавлиний і чаплиний,
лопушиний і качиний,
ховрашиний і шпачиний,
конюшиний і джмелиний,
зозулиний і ожинний,

ластів'їний і лосиний,
ще й веселий комариний,
як їм зиму зимувати,
хто з них буде відлітати,
кому хату будувати,
хто заляже спати в нору,
хто сховається під кору,
хто — корінчиком в землі,
хто — зернинкою в ріллі.

За городом,
ще й за бродом,
так нарадили рід з родом:
нумо, друзі, рахувати,
кому вдома зимувати,
кому в ірій відлітати, —
тут залишиться жар-птиця:
буде в золоті жмуриться.

Віктор Кордун

ЗАБАВЛЯНКИ

Будько

Був собі Будько,
мав халабудку,
і ставок,
і млинок,
і капусти шматок,
і штани портяні,
що дерлися по стіні.
Гарна моя байка чи ні?

Іде, іде дід, дід

Іде, іде дід, дід,
несе, несе міх, міх.
От такий дідище,
от такий страшище:
от такий ногатий,
от такий рукатий,
от такий вусатий,
такий бородатий,
от такий плечистий.

МИРИЛКИ

Ладу, ладу, ладусі,
посварились бабусі
за кавалок тіста
ще й посеред міста,
за хліба шкоринку
ще й посеред ринку.
Ви, бабусі, не сваріться:
купіть пиріг — помиріться.